

aftale. Efter denne er det overladt til de kompetente myndigheder ved overenskomst at fastsætte regler med hensyn til fordeling af fortjeneste.

Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler. Den gældende overenskomst mangler en tilsvarende bestemmelse.

Den gældende overenskomst indeholder en regel om, hvornår indkomst fra et udleveringslager ikke skal anses for indkomst, der kan henregnes til et fast driftssted. Denne bestemmelse er udgået i den foreliggende overenskomst, idet udleveringslagre i henhold til art. 5, stk. 4, i denne overenskomst ikke længere anses for at udgøre et fast driftssted.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

Artiklen bestemmer i stk. 1, at indkomst ved drift af skibe og fly i international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet har den virkelige ledelses sæde.

Stk. 3 indeholder en særbestemmelse vedrørende SAS/DDL. Efter denne finder overenskomsten kun anvendelse på DDL's andel af SAS's fortjeneste. DDL's ejede andel af SAS anses for at udgøre et foretagende, der driver luftfartsvirksomhed i international trafik, med den virkelige ledelses sæde i Danmark.

Ud over fortjeneste ved skibs- eller luftfartsvirksomhed omfatter bestemmelsen efter stk. 4 også indkomst ved udleje af bemanded eller ubemanded skib eller luftfartøj til anvendelse i international trafik, hvis sådan lejeindtægt er forbundet med fortjeneste som omhandlet i stk. 1.

Efter stk. 5 omfatter bestemmelsen i stk. 1 også fortjeneste ved deltagelse i en pool, konsortium eller i en international driftsorganisation.

Den gældende overenskomst indeholder kun en bestemmelse svarende til stk. 1 i den foreliggende overenskomst.

Artikel 9

Indbyrdes forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte »arms-length-princip« for transaktioner mellem forbundne foretagender. Heri ligger, at forbundne foretagender skal handle med hinanden på samme vilkår som de, der ville gælde på et frit marked mellem uafhængige foretagender. Hvis dette ikke er tilfældet, kan de to starte foretage en regulering af indkomsten, således at denne kommer til at svare til den, der ville være op-

nået, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Bestemmelsen indeholder en præcisering, der ikke findes i OECD-modellen eller det danske forhandlingsoplæg. Sidste punktum i stk. 1 fastslår, at det forhold, at der er indgået en aftale om omkostningsdeling eller generelle serviceaftaler mellem koncernforbundne selskaber, ikke *i sig selv* medfører, at der er handlet på vilkår, der afviger fra de, der ville være aftalt med uafhængige parter. Eksempelvis kan man forestille sig, at koncernforbundne foretagender indgår en aftale om at dele udgifterne til at udvikle immaterielle aktiver. Såfremt de aktiver, som hver enkelt foretagende indskyder, forholdsvis modsvarer foretagendets forventede fordele af de udviklede immaterielle aktiver, er der ikke grundlag for at antage, at aftalen ikke er indgået på arms-length basis. Er der derimod et misforhold mellem indskudte aktiver og de forventede fordele, kan der foretages en justering, som ved enhver anden aftale, der ikke er indgået på markedsvilkår.

Stk. 2 indeholder en bestemmelse om, at der kan foretages en korresponderende ændring i den stat, der har beskattet en indkomst, der retteligt skulle have været beskattet i den anden stat, når denne anden stat har gennemført en forhøjelse. En tilsvarende bestemmelse mangler i den gældende aftale.

Artikel 10

Udbytte

Artiklen er tilpasset EU's moder-datterselskabsdirektiv, og afviger dermed fra OECD-modellen.

Kildestaten kan ikke beskatte udbytter, der betales til et selskab, der mindst ejer 10 pct. af kapitalen i det udloddende selskab, forudsat at det modtagende selskab er udbyttets retmæssige ejer.

I alle andre tilfælde kan kildestaten beskatte med 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Efter det danske forhandlingsoplæg og den gældende aftale er kildestaten afskåret fra at beskatte udbytter, når den retmæssige ejer af udbytterne er et selskab, der ejer 25 pct. af aktiekapitalen i det udloddende selskab. En grænse på 10 pct. af aktiekapitalen er dog indeholdt i andre dobbeltbeskatningsoverenskomster, og er i overensstemmelse med EU's moder-datterselskabsdirektiv. Den lavere grænse for fritagelse af udbytter for kildestatsbeskatning kan for så vidt begrundes med, at den giver selskaber med en holding mellem 10 og 25 pct. en bedre mulighed for investering over landegrænsen.

Stk. 3 definerer, hvad der skal anses for udbytter.

Hvis udbyttet indgår i et fast driftssted eller et fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for